

667 Jel 4,8-11 | szöveg: R. Heber, 1826 | fordítás: Kecskeméti F.
dallam: *Nicaea*, J. B. Dykes, 1861

1. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, min-den-ha-tó Is - ten,

É - ne-künk jó reg - gel száll hoz-zád szí - ve - sen.

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, vég-te-len ke - gye-lem,

Há - rom sze - mély - ben ál - dott egy Is - ten!

2. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, kit a szentek áldnak,
Koronájukat leteszik teelőtted;
Angyali seregek térdelve imádnak,
Ki voltál, vagy, s nem érsz soha véget.
3. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, földi köd bár elfed,
És bűnös szem nem látja dicsőségedet,
Csak te vagy szent, Isten, és senki kívüled:
Teljes hatalmú szentség, szeretet!
4. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, nagy és erős Isten;
Minden műved dicsér az ég-, föld- s tengeren!
Szent vagy, szent vagy, szent vagy, áldott, véghetetlen:
Három személyben áldott egy Isten!